

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. (2538). การศึกษาตลอดชีวิต. กรุงเทพฯ:
 ศูนย์สภาคพรว.
 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). ท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ:
 ศูนย์สภาคพรว.
 ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2537). แนวคิดและวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ. สารพัฒนาหลักสูตร,
 13(116), 25-29.
 ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: อลิ้น เพรส.
 ชัยพร วงศ์วรรณ. (2538). การพัฒนาหลักสูตร. คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
 กระทรวงศึกษาธิการ.
 ชานูชัย อาจินสมาจาร. (2537). นวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
 คารณ ฤทธิรัตนกิจ. (2538). การศึกษาสำหรับคนพิการในยุคโลกาภิวัตน์. สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
 ทองทวี ธนกาญจน์. (2541). การศึกษาพฤติกรรมและการปรับตัวของบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
 ระดับฝึกรอบมได้ อายุระหว่าง 15-40 ปี. ปรินญาณินท์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร.
 นิรมล เข็นสุข. (2539). กระบวนการเข้าสู่อาชีพของคนพิการในชุมชนเมือง. วิทยานิพนธ์
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
 บันลือ พุกกะวัน. (2531). หลักสูตรกับบูรณาการทางการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
 ไทยวัฒนาพานิช.
 บันลือ พุกกะวัน. (2534). ยุทธศาสตร์การสอนตามแนวหลักสูตรใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
 บัวแก้ว บัวเย็น. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่มีความ
 บกพร่องทางด้านสติปัญญาในระดับเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนแบบรู้แจ้งกับ
 การสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินท์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
 ประกฤติ พูลพัฒน์. (2539). “ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบุคคลปัญญาอ่อน” รายงานการสัมมนาผู้ปกครอง
 และครูการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

ประภัสสร ปรีเอี่ยม. (2539). การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกการช่วยเหลือตนเอง ด้านการแต่งกาย เป็นรายบุคคล โดยใช้หลักการวิเคราะห์งาน ของเด็กกลุ่มอาการดาวน์. ปรินูญานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ผดุง อารยะวิญญู. (2539). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.

ผดุง อารยะวิญญู. (2541). การศึกษาระบบการศึกษาพิเศษของไทย. ม.ป.ท.

พรสุข หุ่นนิรันดร์. (2534). การพัฒนาหลักสูตรสุขภาพศึกษา. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เพรส มีเดีย.

พิกุล เลียวลิธิพงศ์. (2533). การสร้างชุดการสอนแบบบูรณาการวิชาภาษาไทย สำหรับเด็กปัญญาอ่อน ระดับพอเรียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิกุล เลียวลิธิพงศ์. (2541). “หลักสูตรสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา” เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง การใช้หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. เชียงใหม่: โรงเรียนกาวีละอนุกุล.

พิจิตร จารูเนตร. (2534). การบริหารและการจัดโรงเรียนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. เชียงใหม่: โรงเรียนกาวีละอนุกุล.

มยุรี เพชรอักษร, สร้อยสุดา วิทยากร และพิจิตร จารูเนตร. (2534). การรับรู้ในเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. เชียงใหม่: คณะเทคนิคการแพทย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รวยพร ประสารศรี. (2535). “การวิจัยเพื่อส่งเสริมอาชีพบุคคลปัญญาอ่อน” มุฉินิธิช่วยคนปัญญาอ่อน แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์. ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในมหามงคลสมัยที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ 60 พรรษา, 119-123.

โรงเรียนกาวีละอนุกุล กองการศึกษาเพื่อคนพิการ. (2541). แผนปฏิบัติการ ประจำปีการศึกษา 2541. เชียงใหม่.

วรรณิ์ นันทรัตน์. (2536). “นโยบายและการฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพและการจ้างงานของรัฐบาล” รายงานการสัมมนา เรื่อง การฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพและการจ้างงานคนพิการ. สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ กรมประชาสงเคราะห์.

วารี ธีระจิตร. (2537). การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วัฒนา กอบพิงตน. (2541). รายงานการพัฒนาศูนย์การเรียนการสอนกิจกรรมทักษะสังคมและการช่วยเหลือตนเอง (เอกสารวิชาการ). เชียงใหม่: โรงเรียนกาวีละอนุกุล.
- วันรุณี คมกฤต. (2540). ถามและตอบเรื่องปัญญาอ่อน. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- วันรุณี คมกฤต. (2541). “สาเหตุ อาการ การป้องกัน (สรีรวิทยาเกี่ยวกับคนปัญญาอ่อน)” เอกสารประกอบการอบรมครูการศึกษาพิเศษเพื่อรับวุฒิบัตร รุ่นที่ 16. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- วิชัย คิสสระ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2535). การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศรีสมร ทินานนท์. (2535). “หลักสูตรและทักษะที่เหมาะสมสำหรับบุคคลปัญญาอ่อน (0-20 ปี)” มูลนิธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์. ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในมหามงคลสมัยที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ 60 พรรษา, 83-88.
- ศรีสมร ทินานนท์. (2536). กระบวนการเรียนการสอนเชิงพฤติกรรมสำหรับผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสติปัญญา แบบฝึกหัดสำหรับครู-ผู้ฝึก. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- ศูนย์ฝึกอาชีพคนพิการบ้านสงแสง. (2541). พิกัดแต่กายไขพิการใจ ความเอื้ออาทรยังมีให้กันเสมอ. วารสารการศึกษานอกโรงเรียน, 1(7), 55-58.
- ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ. (2538). แนวการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับเรียนได้. กรุงเทพฯ: ศุภสภาลาดพร้าว.
- สังัด อุทรานันท์. (2527). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: วงเดือน.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.
- สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. (2539). รายงานการสัมมนาผู้ปกครองและครูการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- สำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ กรมประชาสงเคราะห์. (ม.ป.ป.). พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534. ม.ป.ท.

- สุชาติ ศาครเสถียร. (2535). “ผลงานวิจัยความเป็นไปได้ในการประกอบอาชีพของบุคคลปัญญาอ่อนประเภทควาน์ซินโครม” มุณินิธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์. ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในมหามงคลสมัยที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ 60 พรรษา, 78-82.
- เสริมศรี ไชยสร. (2528). ระบบหลักสูตร การสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่: พระสังฆ์การพิมพ์.
- เสริมศรี ไชยสร. (2539). พื้นฐานการสอน. เชียงใหม่: ลานนาการพิมพ์.
- อำนาจ จันทร์เป็น. (2532). การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติระดับโรงเรียน. เชียงใหม่: ส. ทรัพย์การพิมพ์.
- American Association on Mental Retardation. (2537). ปัญญาอ่อน : คำนิยาม การจำแนกประเภทและระบบการให้ความช่วยเหลือ. [Mental Retardation : Definition, Classification, and Systems of Supports (Workbook) DC : AAMR.] (ศรีสมร ทินานนท์, ผู้แปล) เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพ และการจ้างงานบุคคลปัญญาอ่อน มุณินิธิช่วยคนปัญญาอ่อนแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชินูปถัมภ์. (ฉบับเดิมพิมพ์เมื่อ 1992)
- Jeffrey, Dorothy M. (1986). **The education of children and young people who are mentally handicapped.** Paris: Unesco.
- Nicholls, A. and Nicholls, H. (1972). **Developing a curriculum.** London: Allen - & Unwin.
- Saylor, J. Galen., Alexander, William M., and Lewis, Arthur J. (1981). **Curriculum planning for better teaching and learning.** 4 the ed., Tokyo: Holt – Saunders Japan.
- Taba, H. (1962). **Curriculum development : Theory and practice.** New York: Harcourt, Brace & World.
- Tyler, R.W. (1975). **Basic principles of curriculum and instruction.** Chicago: University of Chicago Press.